

Achtergrondinformatie QUEEN

In 1968 besloten Brian May en Tim Staffell, beiden studenten aan het Imperial College, een groep op te richten. Brian plaatste een advertentie op het schoolbord waarin hij vroeg om een "Ginger Baker-achtige" drummer en een jonge medische student, genaamd Roger Taylor, reageerde hier op. Na een auditie kreeg hij de baan. Ze noemden de band "SMILE". Smile kreeg in 1969 een platencontract bij Mercury Records en deed in datzelfde jaar wat opname-ervaring op in de Trident Studio's. Tim Staffell was een student aan het Ealing College of Art en daar was ook Freddie Bulsara een student. Tim introduceerde Freddie bij Smile en Freddie werd al snel een fan van de groep. Helaas besloot Smile in 1970 om er mee te stoppen, aangezien het allemaal niet leek te willen lukken voor de groep. Tim verliet de groep en ging spelen bij een andere band, Humpty Bong. Freddie verliet de band waarin hij speelde (Wreckage) en voegde zich bij Brian en Roger. Dat was het begin van Queen.

Freddie liet zijn achternaam officieel in Mercury veranderen, veranderde de bandnaam Smile in Queen en John Deacon werd gevraagd om auditie te doen als bassist (daarvoor waren er 3 tijdelijke bassisten geweest). In februari 1971 werd John Deacon officieel het 4e lid van Queen. De band repeteerde onvermoeibaar en deed diverse kleinere optredens in Imperial College, waar ze zich verzekerd wisten van enkele trouwe vrienden onder het publiek. Toen werd hen gevraagd om de nieuwe De Lane Lea studio uit te testen. Ze testten alle nieuwe apparatuur en in ruil daarvoor mochten ze gratis demo's opnemen. Uiteraard deden ze dat - maar niemand was geïnteresseerd!! Ze hadden een platen- en managementcontract bij Trident sinds 1972, en gedurende dat jaar kregen ze slechts 60 pond per week betaald. Gelukkig mochten ze ook buiten de vaste studio-uren om in de Trident Studio beginnen met werken aan hun 1e album.

In 1973 sloten Trident en EMI een opname-contract af voor Queen en in juli van dat jaar werd het 1e album uitgebracht, QUEEN. Ze werden gevraagd om een omvangrijke tournee te gaan doen als voorprogramma van Mott the Hoople. De tournee begon in november 1973 in Leeds en gedurende de tournee werd door vele mensen geconstateerd dat Queen meer was dan een gewoon voorprogramma. In maart 1974 werd QUEEN II uitgebracht. Dat had wat eerder moeten zijn maar er stond een kleine drukfout op de hoes en Queen stond er op dat deze fout gecorrigeerd werd... In maart 1974 begon Queen in Blackpool hun eerste tournee als hoofdact. In april 1974 gingen ze voor het eerst naar Amerika om wederom een tournee in het voorprogramma van Mott the Hoople te spelen. Maar in mei van dat jaar sloeg het noodlot toe, tijdens de tournee werd Brian gevelld door geelzucht en de resterende concerten moesten geannuleerd worden.

Freddie, Roger en John begonnen, zonder Brian, te werken aan hun 3e album. Ze werden daarbij geholpen door Roy Thomas Baker. Uiteindelijk voelde Brian zich goed genoeg om zijn gitaarwerk in te spelen, hoewel hij nog steeds flink ziek was en zijn tijd verdeelde tussen de studio en zijn bed. Uiteindelijk was het album klaar en SHEER HEART ATTACK werd in 1974 uitgebracht. Het album werd een grote hit over de hele wereld en men begon zich te beseffen dat Queen een groep was waar rekening mee gehouden moest worden!

In januari 1975 vertrok Queen naar Amerika om daar voor het eerst in hun carrière een tournee als hoofdact te doen. De kaartverkoop was enorm en extra concerten moesten ingelast worden om aan alle vraag te kunnen voldoen. Soms betekende dat dat ze 2 uitverkochte optredens op 1 dag in dezelfde zaal gaven! Er werden echter ook nogal wat optredens geannuleerd tijdens deze tour, omdat Freddie inmiddels een vrij ernstig keelprobleem ontwikkeld had. Maar hij sloeg zich er door heen, ondanks de adviezen van zijn arts om de tournee voor gezien te houden. Eveneens in januari 1975 werd Jim Beach als advocaat van de groep aangenomen, zijn 1e taak was om het contract met Trident te ontbinden. Volgens de band kregen ze van Trident niet voldoende feedback meer en de

band was erg ongelukkig met deze situatie. Op 2 april 1975 trad Queen voor het eerst in Canada op, in Edmonton om precies te zijn en hun voorprogramma was de groep Kansas. Later in april vertrok de groep voor het eerst in hun carrière naar Japan

Toen ze op het vliegveld arriveerden bleken er zich meer dan 3000 fans verzameld te hebben om ze te begroeten, Sheer Heart Attack stond op dat moment op nummer 1 in Japan. Het deed denken aan de perikelen rond de Beatles in de 60'er jaren en Queen was aangenaam verrast door dit welkom! In mei 1975 kreeg Freddie de Ivor Novello Award voor het schrijven van Killer Queen.

In juni begon Queen aan hun nieuwe album te werken en werden, tot opluchting van de groep, in augustus de banden met Trident verbroken. In september werd Queen toegevoegd aan management van John Reid. Toen de groep in 1975 Bohemian Rhapsody op single uit wilde brengen werd ze aan alle kanten geadviseerd dit niet te doen, want een nummer wat 5 minuten en 55 seconden duurde had geen hitpotentie volgens de zogenaamde kenners. Maar Freddie gaf een exemplaar van de single aan een goede vriend, de Londense DJ Kenny Everett, waarbij hij nadrukkelijk vermeldde dat het om een persoonlijk exemplaar ging en dat dat het nummer niet gedraaid mocht worden. Kenny deed dit natuurlijk wel - hij draaide de single 14 keer binnen 2 dagen! Vanaf dat moment draaide elk radiostation de volledige versie van de single, en niet de ingekorte versie zoals van te voren werd verwacht. De single werd een gigantische hit en maakte Queen DE popgroep van de 70'er jaren. Bruce Gowers regisseerde de videoclip bij deze single, die nog altijd als 1 van de eerste echte videoclips wordt beschouwd. De groep had geen idee welke rage ze daarmee veroorzaakten. Bohemian Rhapsody stond maar liefst negen weken op de 1e plaats in de Engelse hitlijsten.

Het album A NIGHT AT THE OPERA werd het duurste album ooit opgenomen tot op dat moment, maar na de release in november 1975 werd het een enorme hit en het album bezorgde Queen een eerste platina plaat. Freddie had voor het 1e album een Queenlogo ontworpen, welk logo in aangepaste versie werd gebruikt voor de hoes van A Night At The Opera. Het inmiddels overbekende logo bestaat onder meer uit de sterrenbeelden van de groepsleden: een maagd, een kreeft en 2 leeuwen. De releaseparty van de LP werd gehouden in het zeer exclusieve London Coliseum Theatre, in de Opera Bar.

In januari 1976 werd Freddie opnieuw onderscheiden met de Ivor Novello Award, ditmaal voor Bohemian Rhapsody. Eveneens in januari vertrok de groep naar Amerika voor hun 3e tournee aldaar die tot eind maart zou duren en waarbij heel Amerika aan de beurt kwam. Daarna vlogen ze direct door naar Japan, waar ze wederom een hysterische ontvangst te wachten stond. Tegen die tijd stonden alle vier de albums in de Engelse hitlijsten, wat ongehoord was voor die tijd. Ze deden een uitgebreide Japanse tournee en vlogen daarna door naar Australië. Hun 1e optreden daar was in het Perth Entertainment Centre.

Daarna vlogen ze terug naar Engeland om aan de opnames van hun volgende album, A DAY AT THE RACES, te beginnen. Deze opnames werden onderbroken voor een korte Engelse tournee. Op 18 september 1976 besloot Queen om alle fans op een heel bijzondere manier te bedanken en gaven ze een gratis concert in Hyde Park, waar maar liefst tussen de 150 en 200.000 fans bij aanwezig waren!! Dat was tot dan toe het grootste publiek waar Queen ooit voor gespeeld had en tot op de dag van vandaag is het nooit meer voorgekomen dat er zoveel bezoekers waren bij een concert in Hyde Park, van welke groep dan ook! Het was september, en de groep werkte hard aan hun nieuwe album A DAY AT THE RACES. Het album kwam in december 1976 uit en alle groepsleden waren aanwezig bij speciale paardenraces in Kempton Park om de LP te promoten. Deze paardenraces werden gesponsord door EMI en zonder het van elkaar te weten gokten alle 4 de groepsleden op hetzelfde paard - en dat won! 5 Dagen voor de release van het album stonden er al meer dan een half miljoen exemplaren in bestelling - meer dan EMI ooit had gehad.

1977 Was pas 4 dagen oud toen Queen naar Amerika vertrok om te repeteren voor hun aankomende tournee. In januari, februari en een groot deel van maart waren ze constant aan het optreden in Amerika en Canada. Aan het eind van deze tournee besloot Roger een solo-single op te nemen, die hij uit zijn eigen zak betaalde. I Wanna Testify werd in augustus uitgebracht. In mei 1977 vloog Queen naar Stockholm om aan een zeer uitgebreide Europese tournee te beginnen. Boven het podium hing een enorme kroon met lichten, die de band haast 2 ton had gekost.

In oktober 1977 werd voor het eerst aan fanclubleden gevraagd of ze wilden figureren in een Queen videoclip. We Are The Champions werd opgenomen in het New London Theatre. Nadat het echte opnemen van de clip was beëindigd, bleef de groep op het podium en speelde een kort concert om de fans te bedanken voor hun medewerking, ze hadden een hoop geduld moeten hebben! Eveneens in oktober 1977 kreeg de groep de Britannia Award voor de top-Britse single: Bohemian Rhapsody.

Queen bracht op 28 oktober 1977 NEWS OF THE WORLD uit. De hoes was een tekening van science fiction tekenaar Frank Kelly Freas, die Roger had ontdekt. Roger vroeg hem of hij er bezwaar tegen had dat de tekening aangepast werd voor de hoes, maar Frank Kelly Freas voelde zich vereerd.

In november gingen ze wederom voor repetities van de volgende tournee naar Amerika. Het was voor het eerst dat hun financiële situatie zo rooskleurig was dat ze een privé-vliegtuig voor de tournee konden charteren - en uiteraard maakte dat het leven onderweg een stuk aangenamer. De tournee begon op 11 november 1977, hun 2e Amerikaanse tournee dat jaar. Ze waren allemaal net op tijd weer terug in Engeland om kerstmis met hun familie en vrienden te vieren. Die kerst werd We Will Rock You, na 12 weken, van de 1e plaats in de Franse hitparades gestoten ... door We Are The Champions!!

In februari 1978 besloot de groep dat ze zelf hun management wilden voeren. Het contract met John Reid werd verbroken - overigens op een veel vriendelijker manier dan dat het contract met Trident destijds verbroken was, namelijk op de achterbank van Freddie's Rolls Royce tijdens een pauze in de opnames van de videoclip voor We Will Rock You in de achtertuin van Roger's huis in Surrey! In april 1978 begon een (naar Queen's maatstaven) korte tournee door Europa, wederom in Stockholm. In juli begon de groep weer aan hun volgende album te werken. Dit album werd opgenomen in Montreux en Frankrijk - voor het eerst namen ze buiten Engeland op.

Het Wimbledon stadion werd gehuurd om er de videoclip voor Bicycle Race op te nemen - 50 naakte vrouwen hielden hun eigen fietsrace. Op de originele hoes was het blote achterwerk van 1 van de dames te bewonderen, maar in sommige preutse landen kreeg de dame in kwestie een panty aan.... In oktober volgde er meer concerten in Canada en Amerika. Op 10 november kwam JAZZ uit, het 7e album van de groep. In de hoes bevond zich een uitvouwbare poster van de naakte fietsrace voor de clip van Bicycle Race. In Amerika werd de poster verboden, maar zat er wel een formulier in de hoes waarmee de poster aangevraagd kon worden... De releaseparty voor "Jazz" werd in New Orleans gehouden en is sindsdien geschiedenis....

Het feest werd door de band zelf georganiseerd, zodat ze niet alleen EMI maar ook Elektra, hun Amerikaanse platenmaatschappij, konden uitnodigen. Het was de 1e keer dat vertegenwoordigers van beide maatschappijen elkaar ontmoetten en beide maatschappijen hadden hun best gedaan om zo veel mogelijk bobo's op te laten draven, in de hoop qua aantal de andere maatschappij te overtreffen. Het werd een niet te evenaren feest met modderworstelaars, dwergen, topless bediening en allerlei vreemde figuren.

De Noord-Amerikaanse tournee eindigde eind december en de band vloog terug naar huis om kerstmis te vieren. Veel rust kregen ze echter niet, want in januari 1979 begon het Europese deel van de tournee. De tournee begon in Hamburg en in maart verschool de band zich in de Mountain Studio's in Montreux, om in alle rust aan een live-album te gaan werken. De groep genoot van de rust en vond de studio's zo prettig om in te werken, dat ze besloot om deze te kopen! Toen David Richards, vaste medewerker van de studio's, aan Freddie vroeg waarom ze de studio's gekocht hadden en wat ze van plan waren er mee te doen kreeg hij als antwoord 'het in het meer dumpen, dear'!!

Er was nog niet genoeg getourd, want in april 1979 vloog de groep naar Japan voor nog meer concerten. In juni benaderden ze de "All England Lawn Tennis Club" met het verzoek of ze het centre court van Wimbledon (uiteraard NA het tennistoernooi) mochten gebruiken voor een concert. Hiervoor kregen ze echter geen toestemming. Het 1e live album van de groep (en het enige dubbelalbum tot nog toe) kwam uit in juni 1979 en werd LIVE KILLERS genoemd. Dit album werd op veler verzoek uitgebracht. Daarna werd de band gevraagd om de muziek voor de science fiction film FLASH GORDON te schrijven. Toen dit idee voor het eerst besproken werd met de regisseur van de film, Dino de Laurentis, vroeg hij: maar wie zijn de koninginnen (who are the queens)? De groep ging akkoord met het voorstel en begon aan de muziek te werken in juni in Munchen.

Eind 1979 begon Queen aan de zogeheten "Crazy Tour". Tijdens deze tournee stonden ze in allerlei bekende zalen zoals Tiffany's in Purley, de Lewisham Odeon, Alexandra Palace en Hammersmith Odeon. Queen was 1 van de vele bands die in Hammersmith optrad tijdens een benefiet concert om geld in te zamelen voor de van de honger omkomende mensen in Cambodja. Tijdens die tournee werd de band's tourmanager, Gerry Stickells, onwel en moest met spoed naar het ziekenhuis vervoerd worden. Het liep goed af en Gerry heeft alle Queentournee's sinds 1976 meegemaakt.

Begin 1980 werkte Queen hard aan hun nieuwe album THE GAME - het werd het allereerste Queenalbum waarop synthesizers gebruikt werden. In juni 1980 vertrok de groep wederom naar Noord Amerika. Ook in 1980 begon Roger aan zijn eerste solo-album te werken. THE GAME kwam uit in juni van dat jaar en werd alleen al in Canada 5 x platina! Another One Bites The Dust kwam op single uit en werd de meest verkochte Queensingle, wereldwijd gezien. Het werd een enorme hit in Amerika en stond aan de top van allerlei verschillende hitlijsten. Ze ontvingen een "Dick Clarke" onderscheiding voor de beste groep, een "Billboard" onderscheiding voor best-verkopende single en werden genomineerd voor diverse andere onderscheidingen, o.a. de "Grammy's" en de Canadese "Juno" onderscheiding.

Op 8 december 1980 werd de soundtrack voor "Flash Gordon" uitgebracht. Op dat moment had Queen meer dan 45 miljoen albums wereldwijd verkocht. In februari 1981, na nog een tournee in het Verre Oosten, vloog de groep naar Rio de Janeiro om aan hun 1e Zuid-Amerikaanse tournee te beginnen. Het was voor het eerst dat een groep een stadion-tournee door Zuid-Amerika deed en ze hebben hiermee de weg vrij gemaakt voor vele andere groepen. Alle apparatuur van de groep werd in een privé gehuurd 'Flying Tiger 747' vrachtvliegtuig vanuit Tokio overgevlogen - de vluchtroute tussen Tokio en Buenos Aires is de langste tussen hoofdsteden ter wereld.

Hun 1e Zuid-Amerikaanse optreden was in Buenos Aires, op 28 februari 1981. Daarna speelden ze 3 x in Argentijnse wereldcup stadions, in totaal speelden ze 5 compleet uitverkochte stadionconcerten binnen 8 dagen. Daarna speelden ze 2 avonden in het enorme Morumbi Stadion in Sao Paolo. Tijdens de 1e avond waren er maar liefst 131.000 bezoekers en Queen schreef daarmee rock 'n roll geschiedenis - nooit eerder had een groep alleen voor zoveel mensen gespeeld in de hele wereld. In totaal zagen 251.000 mensen de 2 shows in het Morumbi Stadion - meer mensen dan de meeste bands kunnen verwachten tijdens hun gehele carrière!! Gedurende de tournee stonden alle Queen albums in de Argentijnse top 10 - nooit eerder door een groep gepresteerd.

Terwijl ze in Sao Paolo waren, vierde de band het feit dat de single Love Of My Life 12 aaneengesloten maanden in de Sao Paolo hitlijsten had gestaan! In april 1981 kwam Roger's 1e solo-album, FUN IN SPACE, uit. Queen ging nogmaals terug naar Zuid-Amerika voor een tournee die de geschiedenis in ging als de "Gluttons For Punishment" tour. Helaas moesten de laatste 2 optredens in Caracas, Venezuela, afgelast worden vanwege de dood van de president van Venezuela. In plaats daarvan vertrokken ze naar Mexico, voor optredens in Monterrey en Puebla. Tijdens die optredens werd de promotor van deze concerten, Jose Rota, gearresteerd en kwam in de gevangenis terecht. Jim Beach heeft ruim 25.000 dollar moeten betalen om de man weer vrij te krijgen zodat de tournee door kon gaan!

In oktober 1981 kwamen gelijktijdig GREATEST HITS, GREATEST FLIX en GREATEST PIX uit. Greatest Hits, het album kwam direct in de Engelse hitlijsten binnen en is daar sindsdien nauwelijks uit verdwenen! Greatest Flix, de video, was de eerste echte videocollectie van een groep die commercieel werd uitgebracht. Greatest Pix, het boek, werd samengesteld door Jacques Lowe, de persoonlijke biograaf van president Kennedy tijdens zijn regeerperiode. Het was de persoonlijke keuze van Jacques' favoriete foto's uit de 1e 10 jaar.

Het 12e album van Queen, HOT SPACE, kwam op 21 mei 1982 uit terwijl de groep met een zeer uitgebreide Europese tournee bezig was. Op 5 juni van dat jaar speelden ze het inmiddels beroemde openlucht concert in de Milton Keynes Bowl. De hele show werd gefilmd door Tyne Tees Television, onder regie van Gavin Taylor, en werd later in het Channel 4 programma The Tube uitgezonden. In september 1982 besloot de Japanse maatschappij Mercury Records (heeft niets te maken met Freddie!) het album GETTIN' SMILE uit te brengen. Het leek er eerst op dat dit een bootleg zou worden, maar nadat Roger en Brian er naar geluisterd hadden, verklaarden ze dat het op echte Smile-opnames ging, hoewel ze zich geen van beiden konden herinneren dat er ooit zo veel was opgenomen! In december 1982 kreeg Queen een vermelding in het Guinness Book of Records omdat ze de duurste betaalde directeuren in Engeland waren.....

In januari 1983 begon Freddie ook aan opnames voor zijn 1e solo-album, terwijl Roger aan zijn 2e solo-album begon. Brian was vroeg in dat jaar naar Los Angeles gevlogen en had daar in de Record Plant Studio's met enkele goede vrienden afgesproken. Hij had enkele onuitgewerkte ideeën om mee aan de slag te gaan, maar het leek meer op een lang durende jam-sessie. Brian wilde echter het talent van Edward van Halen, Alan Gratzer, Phil Chen en Fred Mandel niet verloren laten gaan - dus hij liet de banden lopen tijdens deze jam-sessie. Het uiteindelijke resultaat was het mini-album STAR FLEET PROJECT, wat in oktober 1983 uit kwam.

Vanaf augustus 1983 was de groep weer in de studio's te vinden, waar ze werkten aan een nieuw album. Het werk begon in de Record Plant Studio's in Los Angeles - dat was voor het eerst dat Queen in Amerika opnam. Na een aantal maanden werden de opnames verplaatst van Los Angeles naar München - waar ze zo veel tijd doorbrachten om het nieuwe album op te nemen dat ze de stad bijna als een thuis begonnen te zien.

In februari 1984 kwam het 13e album uit: THE WORKS. Radio Ga Ga, de 1e single van dat album, werd een wereldwijde hit en behaalde in 19 verschillende landen de 1e plaats. Voor de videoclip bij de single, geregiseerd door David Mallett, werd wederom van fanclubleden gebruik gemaakt. Het op een bepaalde manier in de handen klappen is daarna een favoriete bezigheid van live publieken over de hele wereld geworden. Een andere single van the Works was I Want To Break Free. De groep ging in de videoclip verkleed als personen uit de in Engeland zeer populaire soap Coronation Street. Toen hem gevraagd werd naar de reden waarom, antwoordde Roger dat hij zo baalde van al die serieuze video's. Hij dacht dat het hoog tijd werd dat ze ergens lol in hadden en bewees tevens dat ze nog steeds om zich zelf konden lachen. Het Amerikaanse TV-station MTV weigerde de clip te vertonen. In juni 1984 werd Roger's 2e solo-album STRANGE FRONTIER uitgebracht. Eveneens in juni kwam er een speciale kopie van Brian's Red Special gitaar, gefabriceerd door Guild, in de winkels te liggen. De gitaar kreeg de naam BHM1, en Brian is zeer nauw betrokken geweest bij alle aspecten van de productie er van. Helaas kregen Brian en Guild ongeveer een jaar later onenigheid over het ontwerp van de gitaar, waarna Guild besloot de productie te staken.

In augustus vloog Queen naar België, waar hun "Works Tour" van start ging. In oktober traden ze op in Bophuthatswana in Zuid-Afrika en traden ze ook een aantal malen op in de Sun City Superbowl. De optredens waren doorspekt met allerlei problemen, omdat Freddie serieuze stemproblemen had en er enkele optredens geannuleerd moesten worden. Maar die problemen bleken niets in vergelijking met de problemen waar de band bij terugkeer tegen aan liep. De optredens leidden tot openlijk publiek verzet, hoewel de groep hun optredens verdedigde en zei dat ze geen politieke band waren en naar Zuid-Afrika waren gegaan om hun muziek te spelen voor hun fans, en om geen enkele andere reden.

Queen's allereerste echte live video, WE WILL ROCK YOU, kwam uit in september 1984. We Will Rock You werd gefilmd tijdens de concerten in Montreal, Canada, in 1981. In de maand september had Queen niet minder dan 9 albums in de Engelse top 200.

1985 was het jaar van Rock In Rio. Volgens de aanplakbiljetten was het het grootste Rock festival dat ooit ergens ter wereld werd gehouden, en Queen was de belangrijkste act. De groep kreeg dus gelijk dat ze niet voor lang als voorprogramma zouden functioneren... Het hele festival werd opgenomen om in Zuid-Amerika uitgezonden te worden, maar Queen was de enige groep die de rechten verkreeg om hun optreden ook op video uit te brengen. LIVE IN RIO kwam in mei 1985 uit.

Op 13 april 1985 trad de groep voor het eerst op in Nieuw Zeeland, in Auckland. Bij aankomst in het hotel werd de groep "verwelkomd" door een groep anti-apartheids demonstranten. Spandau Ballet zanger Tony Hadley vloog uit Australië, waar hij met zijn band op tournee was, over om de Queenshow te zien en voelde zich zeer vereerd toen hem gevraagd werd om tijdens de toegift met Queen mee te spelen.

Freddie's 1e solo-album, MR. BAD GUY, werd op 19 april uitgebracht terwijl de groep op tournee in Australië was. Het optreden in Melbourne werd gespeeld zonder lichtshow, omdat de computer die het lichtstelsel aanstuurde het had begeven. Na die Australische tournee, waarbij zich allerlei problemen hadden voorgedaan, o.a. de aanhoudende zware regenval, vloog de groep naar Japan. Het concert in de Tokio Olympic Swimming Pool werd gefilmd door NHK en uitgezonden op de Japanse TV.

13 juli 1985 ging de geschiedenis in als de dag van Live Aid, met optredens in het Londense stadion Wembley en in Philadelphia in Amerika. Queen was slechts 1 van de vele optredende groepen, die allemaal een kort, 20 minuten durend, optreden mochten verzorgen. De wereld keek en Queen werd unaniem, door de pers en het publiek, verkozen tot de band die absoluut de show stal. Live Aid betekende een keerpunt voor de groep. Enige tijd eerder had de groep besloten een poos niet samen te werken, maar Live Aid bracht ze weer samen met hernieuwde kracht en enthousiasme. Uit deze hernieuwde inspiratie kwam als eerste One Vision voort.

Queen werd door regisseur Russell Mulcahy benaderd om de soundtrack te verzorgen voor zijn 1e hoofdfilm - een fantasie-film over een Schot, "Highlander" genaamd, die onsterfelijk is. In een interview verklaarde Mulcahy dat Queen de 1e groep was waar hij aan dacht.

In maart 1986 vormde John een nieuwe groep, The Immortals, en nam met hen wat muziek op voor de nog uit te komen film Biggles. Het bleef bij slechts 1 enkel nummer, No Turning Back, en daarna ging de groep weer uit elkaar. Op 2 juni bracht Queen hun 14e album uit, de soundtrack voor de film Highlander, A KIND OF MAGIC. Het album kwam in Engeland op nummer 1 binnen en stond daarna 13 weken in de top 5.

Op 7 juni begon Queen aan hun "Magic Tour" door Europa. Het eerste Engelse concert was in het Newcastle St. James Park voetbalstadion. De groep en promotor Harvey Goldsmith besloten de opbrengst van dit concert te doneren aan het internationale Save The Children Fund. Op 11 juli speelde de "Queen tornado" (zoals Freddie het noemde) 2 uitverkochte concerten in het Wembley stadion. Gedurende de optredens werden er vier enorme opblaaspoppen, gemodelleerd naar personages van het A Kind Of Magic album, losgelaten boven het publiek. Het concert de volgende avond werd weer opgenomen door Tyne Tees Television om uitgezonden te worden op TV, regie was weer in handen van Gavin Taylor.

Toen het concert werd uitgezonden, was dat voor het eerst dat iets simultaan op de TV (Channel 4) en de radio (Independent Radio) werd uitgezonden. Dit is daarna nooit meer voorgekomen - waarschijnlijk doordat, om dit te kunnen bewerkstelligen, een satellietstation bij alle Independent radiostations moest worden afgeleverd zodat ze het geluid konden ontvangen via de satelliet en gelijk de beelden via TV konden bekijken.

Op 27 juli schreef Queen weer geschiedenis (iets waar de groep patent op leek te hebben...) door op te treden in het prachtige NEP stadion in Budapest in Hongarije. Het was voor het eerst dat een belangrijke rockgroep in een stadion in een Oostblokland speelde, en het was lang van te voren uitverkocht. Het concert werd opgenomen door de Hungarian State Film Agency, in samenwerking met Queen Films - alle in Hongarije aanwezige 35mm camera's moesten hiervoor gebruikt worden!

Op 9 augustus werd de groep, in een met de karakters van de A Kind Of Magic-hoes overschilderde helikopter, binnengevlogen in Knebworth Park. Het was het laatste concert van de Magic Tour (en achteraf gezien ook het laatste Queenconcert ooit), en kreeg het grootste publiek tijdens deze tournee - de schatting is dat rond de 120.000 fans deze show zagen. Tijdens de gehele Europese Magic tour zagen meer dan 1 miljoen mensen de groep optreden, en daarbij ook nog eens 400.000 mensen in Groot Brittannië.

In november 1986 bracht EMI alle eerder uitgebrachte albums uit op CD - de eerste keer dat de gehele catalogus van een groep in 1 keer werd uitgebracht. In december kwam Queen's 15e album (en tevens hun 2e live album) uit, LIVE MAGIC. De CD kwam in de Engelse hitlijsten op nr. 3 binnen. Op 13 december was de eerste vertoning van de film LIVE IN BUDAPEST IN BUDAPEST, de film werd die dag voor 9 uitverkochte filmzalen vertoond. De film werd daarna een week lang elke dag 7 x vertoond.

Gedurende 1986 had Queen alleen al in Groot Brittannië 1.774.991 albums verkocht. Op 3 februari bracht Freddie een coverversie uit van het oude Platters-nummer The Great Pretender. In de videoclip bij het nummer werden vele scènes uit zijn en Queen's andere videoclips nagespeeld. Acteur Peter Straker, Roger en Freddie droegen alle 3 pruiken, make-up en vrouwenkleding en vormden gezamenlijk het achtergrondkoortje! Het was een erg dure videoclip.

Eén van Freddie's absoluut favoriete zangeressen was opera-diva Montserrat Caballe, en hij ontmoette haar in maart 1986 in Barcelona. Montserrat ging er mee akkoord om een album met Freddie op te nemen en een opmerkelijk duo was geboren. Hij schreef een nummer over Barcelona voor haar, en samen begonnen ze aan de opnames van het album. In mei 1987 stonden ze voor het eerst samen op een podium, tijdens het Ibiza festival wat in de beroemde Ku Club werd gehouden. Ze zongen Barcelona. In augustus 1987 plaatste Roger een advertentie omdat hij zocht naar muzikanten voor een nieuwe band. Na de audities werd The Cross geformeerd. Hij wilde graag een groep voor wie hij nummers kon schrijven en met wie hij kon touren tijdens de steeds langer wordende pauzes in zijn Queen carrière.

De single Barcelona werd in september 1987 in Spanje uitgebracht en binnen 3 uur waren er 10.000 exemplaren verkocht. Het Spaanse Olympisch Comité had bedacht het nummer als thema-song voor de Olympische Spelen, die in 1992 in Barcelona werden gehouden, te gebruiken - maar besloot uiteindelijk om dit toch niet te doen, wat veel boosheid onder de fans veroorzaakte.

Rudi Dolezal en Hannes Rossacher zijn een Oostenrijks regisseurs-en producersteam, die Queen tijdens de hele Europese Magic Tour had gevolgd en ze constant had gefilmd, zowel live als backstage bij alle bezigheden. Daarna doorzochten zij de archieven voor nog meer live materiaal, interviews en delen van videoclips. Daarna interviewden ze de groep, hun vrienden, hun fans en andere beroemdheden. Uiteindelijk kwam in november 1987 THE MAGIC YEARS uit, 3 videobanden in een documentaire-achtige stijl opgenomen. The Magic Years kreeg meerdere onderscheidingen, onder andere de beroemde Silver Screen Award in Amerika (het grootste film-en TV festival ter wereld) en de IMMC Award in Montreux tijdens het Golden Rose TV-festival. Eveneens in 1987 kreeg Queen de belangrijke Ivor Novello Award, voor hun 'buitengewone contributie aan de Britse muziek'.

In januari 1988 ging Queen weer de studio's in om te werken aan hun volgende album. Op 25 januari werd het eerste album van The Cross, SHOVE IT, uitgebracht. The Cross deed een 1e Europese tournee, en speelde in enkele Engelse clubs en universiteiten en ook in enkele clubs in Duitsland.

Freddie en Montserrat vertoonden zich opnieuw samen op 8 oktober tijdens het La Nit festival in Barcelona, dat werd gehouden om de aankomst van de Olympische vlag uit Seoul te vieren. Freddie en Montserrat sloten de avond, die werd bijgewoond door de koning en koningin van Spanje, af met Barcelona, The Golden Boy en How Can I Go On, nummers die op een nog te verschijnen album zouden staan.

BARCELONA, het duet van Freddie met Montserrat, werd op 10 oktober 1988 uitgebracht. De premiëreparty werd een echt extravagant feest, gehouden in de Crush bar van het prachtige Covent Garden Opera House - een erg toepasselijke gelegenheid dus.

Op 4 december gaf The Cross 1 enkel concert in Hammersmith Palais, tijdens een feest wat exclusief voor fanclubleden was georganiseerd. Als speciale gasten verschenen ook Brian en John live op het podium!

Queen's 16e album, THE MIRACLE, kwam op 22 mei 1989 uit. Het kwam in de Engelse hitlijsten op nummer 1 binnen en werd een enorm wereldwijd succes, stond op nummer 1 in de meeste Europese landen. Om de release van dit album te promoten, liet de groep zich door DJ Mike Reid in een Radio One studio interviewen - een buitenkansje voor hem, omdat de groep al vele jaren geen gezamenlijk interview meer had gegeven. Eind jaren tachtig werden er, vooral in Engeland, vele "Beste Groep van de 80'er jaren" verkiezingen gehouden en Queen werd tot beste groep van de 80'er jaren gekozen door de kijkers van Independent Television en de lezers van hun programmablad TV Times. Ze waren er enorm blij mee en verschenen met zijn vieren in de show om de onderscheiding in ontvangst te nemen.

Eind november 1989 ging Queen alweer voor opnames de studio in - zij voelden zich allen zeer geïnspireerd door het enorme succes van THE MIRACLE.

Op 18 februari 1990 werd Queen opnieuw geëerd doordat ze eindelijk werden erkend door de "British Phonographic Industry" en een onderscheiding kregen voor hun buitengewone bijdrage aan de Britse muziek. Ze kwamen met zijn allen de onderscheiding in ontvangst nemen en vertrokken daarna naar de Londense Groucho Club voor een enorm feest, bijgewoond door vele andere sterren, o.a. George Michael, Rod Stewart, Liza Minelli en leden van Spandau Ballet en Duran Duran.

The Cross bracht op 26 maart hun 2e album uit, MAD, BAD AND DANGEROUS TO KNOW. De titel sloeg op een citaat waarin de Engelse excentrieke Lord Byron werd beschreven. Daarna deed the Cross en korte Duitse tournee

In de tussentijd had Brian zich bezig gehouden met het schrijven en produceren van spookachtige muziek voor een nieuwe versie van Shakespeare's Macbeth, die in het Londen Riverside Theatre werd opgevoerd.

In november 1990 ondertekende Queen een belangrijk nieuw opname-contract in Noord-Amerika met het door Disney gefinancierde Hollywood Records. Hollywood Records begon direct met het opfrissen van Queen's populariteit in Amerika, en er werden plannen gemaakt om de gehele Queen-catalogus gemasterd op CD uit te brengen - tot dat moment, was Queen's muziek niet op CD te verkrijgen in Noord-Amerika.

Op 7 december gaf the Cross hun enige optreden sinds lange tijd in Engeland in het Londense Astoria Theatre, wederom tijdens een door de fanclub georganiseerd feest. Brian speelde tijdens de toegift met ze mee.

Op 14 januari 1991 kwam het 6½ minuut durende nummer Innuendo op single uit. Het werd een enorm succes, het werd de groeps derde nummer 1 hit in Engeland en stond in heel Europa hoog in de hitlijsten. Het album, met dezelfde titel INNUENDO, kwam op 4 februari uit en kwam van niets op 1 binnen in de Engelse album-hitlijsten. Ook in de rest van Europa deed het album het erg goed en het stond zelfs in de Amerikaanse top 30.

In maart 1991 ging The Cross de studio's in om aan hun 3e album te werken. Brian vloog in juli naar Montreux om verder te werken aan zijn lang verwachte solo-album. Het album van The Cross was in juli klaar en werd in september uitgebracht onder de titel BLUE ROCK. Het album werd alleen in Duitsland door Electrola Records uitgebracht. In de tussentijd was Queen vanaf eind april weer begonnen te werken aan hun volgende album. Op 30 mei 1991 werd de videoclip gefilmd voor These Are The Days Of Our Lives - wat achteraf Freddie's allerlaatste Queen videoclip bleek te zijn. Voor Amerika werd een tekenfilmversie van de clip opgenomen.

Brian organiseerde het Rock gedeelte van het Sevilla Guitar Legends festival, en onder degenen die hij koos om op te treden bevonden zich o.a. Nuno Bettencourt (van Extreme), Steve Vai, Joe Satriani en Joe Walsh - om maar een paar grote namen te noemen. De concerten waren live in oktober op het terrein van de Sevilla Expo 1992 tentoonstelling..

GREATEST HITS II kwam in oktober 1991 uit, een dubbel-album met daarop 17 nummers. Het eerdere succes van Hits, Pix en Flix werd herhaald, dus ook PIX en FLIX II kwamen uit, ditmaal samengesteld door Richard Gray. Er kwam een speciale box uit, BOX OF FLIX genaamd, waarin Flix I en II zaten, plus 4 bonustracks. Natuurlijk werden zowel Hits II als Flix II nummer 1 hits.

Op 23 november maakte Freddie bekend aan de wereld dat hij AIDS had. De volgende dag al bleek zijn strijd gestreden te zijn en overleed hij thuis, omringd door vrienden en familie. De wereld was geschokt, Freddie had zijn ziekte al die tijd stil weten te houden en alleen degenen die in zijn naaste omgeving verkeerden hadden zich gerealiseerd hoe dicht hij bij het einde van zijn leven was. Fans van over de hele wereld stuurden bloemen en velen reisden af naar Londen om naar Freddie's huis te gaan. Op 27 november, 3 dagen na zijn dood, werd hij gecremeerd, de ceremonie werd uitgevoerd volgens het Zoroaster geloof, het geloof van Freddie's ouders.

In april 1991 was Brian gevraagd door een Londens reclamebureau om muziek te schrijven voor een advertentiecampagne voor Ford auto's. Het uiteindelijke resultaat, Driven By You, was zo goed en zo populair, dat Brian besloot om het nummer als zijn 1e solosingle uit te brengen op 25 november 1991. Het bleek een top 10 hit. Als hommage aan Freddie, en om geld bijeen te krijgen ten behoeve van de Terence Higgins Trust - een instantie die vecht tegen AIDS, werd Bohemian Rhapsody/These Are The Days Of Our Lives opnieuw uitgebracht als een dubbele A-kant single. Het kwam in de Engelse hitlijsten op nummer 1 binnen en bleef daar 5 weken staan, en er werd ruim 1 miljoen pond verdiend ten behoeve van AIDS organisaties. Eén en ander was geheel volgens Freddie's laatste wens. In december 1991 stond Queen met niet minder dan 10 albums in de Engelse top 100.

In februari 1992 werd Freddie tijdens de jaarlijkse Brit Awards posthuum onderscheiden voor zijn buitengewone bijdrage aan de Britse muziek. Ook waren er 3 Queennummers genomineerd voor 'beste single van 1991', de prijs ging naar Days Of Our Lives. Tijdens de uitreikingsceremonie maakten Roger en Brian de plannen bekend die ze hadden gesmeed om een gigantisch openlucht concert in het Wembley stadion te houden, ter nagedachtenis aan Freddie en om zijn leven te vieren. De kaarten gingen de volgende dag in de voorverkoop en hoewel totaal nog niet bekend was wie er op zouden treden (behalve Brian, John en Roger), waren alle 72.000 kaarten binnen 6 uur uitverkocht. Op paasmaandag, 20 april 1992, stonden vele wereldsterren met Brian, John en Roger op het podium van het Wembley stadion voor een emotionele hulde-betuiging aan Freddie. Het stadion zat afgeladen, en het concert werd live uitgezonden over de hele wereld en bekeken door ruim 1 miljard mensen.

In april 1992 kreeg Queen wederom een Ivor Novello Award, dit keer als onderscheiding voor These Are The Days Of Our Lives als beste single, en Brian won ook een onderscheiding voor Driven By You, als beste TV-reclame muziek. In september 1992 kwam eindelijk het langverwachte 1e solo-album van Brian uit, BACK TO THE LIGHT. Het album kwam op nummer 6 binnen in de Engelse hitlijsten en behaalde dubbel goud.

Daarna werd de Brian May Band geformeerd. Na enkele warming-up concerten in Chili, Argentinië en Brazilië begon de Brian May Band aan een wereldtournee, te beginnen in Amerika en Europa als voorprogramma van Guns 'n Roses. Daarna deden ze een eigen uitverkochte tournee door Noord-Amerika, Japan en Europa, de tour eindigde in december 1993 in Portugal. In de zomer van 1992 werd The Mercury Phoenix Trust opgericht om al het geld te verdelen wat het Tribute Concert in april had opgebracht. De trust is een officieel geregistreerd "goed doel".

.Doordat het Tribute-concert in Amerika door Fox Television op prime time werd uitgezonden en Bohemian Rhapsody opnieuw op single werd uitgebracht, kon ook daar ruim 1 miljoen dollar verdeeld worden over allerlei AIDS instanties. In Engeland kreeg the Terrence Higgins Trust ruim 1 miljoen pond vanwege het opnieuw uitbrengen op single van Bohemian Rhapsody. Ook meer dan 100 andere instanties in Engeland, de rest van Europa en Afrika konden ruim 2,2 miljoen pond verdelen. Vlak voor kerst 1992 werd een dubbele videoband van het Tribute-concert uitgebracht, waarvan de gehele opbrengst ten goede kwam van The Mercury Phoenix Trust.

In november 1992 kwam THE FREDDIE MERCURY ALBUM uit. De 1e single van deze CD was In My Defence (30 november 1992). Na deze single kwamen ook The Great Pretender (januari 1993) en Living On My Own (lente 1993) uit op single. Met Living On My Own won Freddie postuum een Ivor Novello Award voor de internationale Hit Of The Year 1993. Brian ging op tournee met de Brian May band.

In 1993 kwam ook het mini-album FIVE ALIVE uit, met George Michael en Lisa Stansfield. Dit mini-album en de daar vanaf komende single Somebody To Love werden wereldwijd uitgebracht ten behoeve van the Mercury Phoenix Trust. Zowel het album als de single haalden in 31 landen over de gehele wereld de top 10 en de single kwam op 22 april 1993 in de Engelse hitparade op nummer 1 te staan.

In februari 1994 bracht EMI THE BIAN MAY BAND LIVE AT THE BRIXTON ACADEMY uit op CD en video, dit waren de eerste officiële live-opnames van de band.

In september 1994 kwam Roger Taylor's solo-album HAPPINESS? uit. Deze CD werd voorafgegaan door de single Nazis 1994 (3 mei 1994), een nummer wat een aanklacht inhield tegen het opnieuw opkomende neo-nazisme. Eind september 1994 komt er nog een single van deze CD uit, Foreign Sands. Zijn band tourde door Engeland en Italië van november 1994 tot januari 1995.

Na 4 jaar intensief werk, komt op 6 november 1995 eindelijk het langverwachte MADE IN HEAVEN op CD uit, Queen's 20e en laatste album. In april 1991 was de band begonnen met opnames van deze CD, het werd de laatste CD waaraan Freddie nog meewerkte en ze zijn tot in de laatste maanden van Freddie's leven doorgedaan met opnemen. Het album, wat uiteindelijk afgemaakt werd door Brian, Roger en John na Freddie's dood, is opgedragen aan "de onsterfelijke geest van Freddie Mercury". De band deed daarmee wat Freddie het liefst wilde, namelijk de nummers openbaar maken.

Op de CD staan o.a. A Winter's Tale (het laatste nummer wat Freddie ooit schreef) en Mother Love, een nummer van Freddie en Brian wat het laatste was wat Freddie nog gezongen heeft.

Het grootste gedeelte van de opnames van Made In Heaven vond plaats in de bands' studio in Montreux, Zwitserland. Freddie woonde daar ook gedurende die periode. De hoes van de CD is een blik over het landschap van het meer van Geneve, een landschap wat Freddie vanuit zijn huis zag

Voor veel mensen is MADE IN HEAVEN niet alleen Queen's meest persoonlijke album, maar ook het mooiste..

Omdat Queen altijd voorop liep met hun vernieuwende muziekvideo's, bedachten ze een totaal andere manier om de nummers van het album hun visuele vorm te geven. In een unieke samenwerking met de British Film Institute werden de talenten van nieuwe, jonge regisseurs gebruikt om een serie korte films, gebaseerd op de nummers op het album, op te nemen. De eerste van deze films was Evolution, een film gemaakt door regisseur Simon Pummell en geïnspireerd door Heaven For Everyone. De film kon op TV gezien worden, maar ook in bioscopen. Ook werden er nog een aantal andere korte films gemaakt.

Het uitkomen van het album zorgde gelijk ook voor een passende gelegenheid om 25 jaar hoogtepunten van Queen uit te brengen. Slechts 1 week na uitgebracht te zijn, op 13 november, werd de ULTIMATE QUEEN BOX uitgebracht, een zeer luxe box met 20 Queenalbums in een dure presentatiekoffer. De box was slechts als 'limited edition' verkrijgbaar. In de Ultimate Queen Box bevinden zich alle studio-albums en de 3 live-albums L Color ive Killers, Live Magic en Live at Wembley. Elke koffer, individueel genummerd, presenteert de album-collectie op een hoge kwaliteits, litho gedrukte poster. Ook bevat de koffer een 12-pagina's dik, full-colour, boekje.

Tegelijk met de box komt een definitieve video-documentaire, CHAMPIONS OF THE WORLD, uit. De 2 uur durende video bevat een schat aan nog nooit eerder vertoond materiaal. De band geeft een zeldzaam inzicht in de levens van Brian, Freddie, John en Roger, terwijl het ook de geschiedenis van de groep vertelt.

De release van het album wordt ook door Channel 4 ondersteund met het uitzenden van 2 Queenspecials: een nieuwe, 1-uur durende documentaire THE QUEEN PHENOMENON op 4 december en Queen at Wembley, een live-opname van de Magic Tour uit 1986, op 6 december.

Op 6 november konden Queenfans van over de hele wereld voor het eerst via internet met elkaar communiceren na de lancering van de Queen Web Site. Het was een geavanceerde website, waar van alles bekeken en beluisterd kon worden en er was ook een 'winkelpromenade'. Het adres van de site is <http://www.queenonline.com>. Op 8 november begint beeldhouwster Irena Sedlecka aan haar werk voor een standbeeld van Freddie op ware grootte, wat in 1996 onthuld zal worden.

In december 1995 werd er een 2-uur durende radio documentaire opgenomen en gedurende de hele maand uitgezonden door Unique Broadcasting voor Radio One FM.

In januari 1996 werd er nog eens 5 uur Queen documentaire uitgezonden door Independent Radio Network.

In november is Freddie's beeltenis te zien in het Museum of Moving Image in Londen, Southbank. Hij is in een holografische film, als 3-dimensionale persoonlijkheid, te zien.

Het 3e verzamelalbum QUEEN ROCKS komt in 1997 uit. Het werd een groot succes in vele landen en er stond een nieuw nummer, geschreven door Brian en opgenomen door Brian, John en Roger, op: No-One But You.

In 1998 komt Brian's langverwachte 2e solo-album uit, ANOTHER WORLD. Dit werd het laatste album waar Cozy Powell aan meegewerkt heeft, aangezien Cozy kort na de opnames door een auto-ongeval om het leven komt. In Europa komt On My Way Up uit op single, terwijl Engeland kiest voor Business. Op Business staat een speciale Cozy-mix en een korte boodschap van Brian voor Cozy. In augustus komt in Engeland Why Don't We Try Again uit op single, terwijl Nederland in september voor Another World kiest.

In 1998 komt Roger's 4e solo-album ELECTRIC FIRE uit. Er kwamen 2 singles uit van het album: Pressure On en Surrender. Surrender kwam in 1999 uit en er stond ook een speciale Radio Mix op. Een korte Engelse tournee volgde op deze release.

Eind 1999 komen GREATEST HITS III en GREATEST FLIX III uit. Er staat een nieuwe mix van Under Pressure op, de Rah Mix en ook opnames van een uniek live-optreden van Elton John met Brian, John en Roger. De groep wordt derhalve op de hoes Queen + genoemd.

In augustus 2000 brengt Brian een eigen soundtrack-album uit, de muziek voor de Franse film FURIA. Deze muziek werd later op CD uitgebracht in Engeland, de rest van Europa en Japan..

In oktober 2000 komt er een ultieme Freddie-box uit, THE SOLO COLLECTION, met daarin 10 CD's en 2 DVD's. De CD's zijn de 3 solo-albums, 2 CD's met singles, 3 CD's met allerlei nieuw materiaal zoals demo's, niet eerder uitgebrachte opnames en instrumentale nummers. Ook is er een interview-CD en een instrumentale CD. Op 1 van de DVD's staan alle videoclippen van Freddie en op de andere DVD staat een documentaire over Freddie's leven. In Nederland en Italië kwam er een single uit om de box te promoten.

2001 was een rustig Queenjaar, althans, voor de fans. Brian en Roger werkten beiden hard aan de Queenmusical WE WILL ROCK YOU, die op 12 mei 2002 in het Londense Dominion Theatre in première ging, en aan de ultieme Queenbox(en) samen met Queen-archivist Greg Brooks (die ook de Freddie box samenstelde). Deze box(en) worden niet eerder dan in 2004 verwacht. Op 24 november 2001 traden Brian en Roger (met vele gasten) op voor een uitzinnige groep fanclubleden. Dit concert, een in memoriam om te herdenken dat het inmiddels 10 jaar geleden was dat Freddie Mercury overleed, werd door de Engelse fanclub in het Londense Hackney georganiseerd.

Als promotie voor de musical werd Nederland op 30 april 2002 ineens verrast met een optreden van Brian en Roger (met vele gasten) op het museumplein in Amsterdam.

Begin juni 2002 traden zij nogmaals op tijdens het Jubilee Concert voor de Engelse koningin Elizabeth in de tuinen van Buckingham Gardens. Dankzij deze optredens is het niet ondenkbaar dat er in de nabije toekomst weer een tournee gedaan zal worden, want beide heren hebben de smaak weer te pakken.

De succesvolle musical 'We Will Rock You', is gebaseerd op de muziek van Queen en geschreven in samenwerking met Brian May en Roger Taylor. Na de première in mei 2002 in het Londense Dominion Theatre heeft het aantal verkochte kaarten inmiddels dat van recordhouder Grease overtroffen. Er zijn vervolgens internationaal talloze producties van de musical uitgebracht. Momenteel is 'We Will Rock You' onder meer te zien in Noord-Amerika, Australië, Portugal, Singapore, Hongkong, Auckland, Tokio, Moskou, Zurich en Wenen. Ook in Londen draait de musical nog steeds en vanwege het grote succes is de looptijd met meer dan een jaar verlengd tot oktober 2008.